

Dr JM Eustatia
Plantagehuis Lange Tuin
Weg naar Fuik 86

Tel 599 9 7673664
Cell phone 599 9 5627896

Email : joseeustatia@gmail.com

Aan de Heer Procureur Generaal van de Hoge Raad der Nederlanden
Mr J Silvis
Korte Voorhout 8
2511 EK Den Haag / Nederland

Re: uw brief waarin u mij verwijst naar het bestuur van het Gemeenschappelijk HOF van Justitie.

Curaçao, 28 december 2016,

Zeer Geachte Mr. Silvis

Ik reageer met deze brief op uw brief van 29 november waarin u antwoordt op de brief die ik op 15 november aan u heb gericht met een klacht over mr. P.H. Veling, plv. rechter bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie.

In uw brief van 29 november verwijst u mij voor mijn klacht naar het bestuur van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie.

Ik bericht u naar aanleiding van uw reactie als volgt.

Ik maak mij niet alleen zorgen over het bewijsbaar door rechter mr. P.H. Veling schending van zijn integriteit. Mijn grootste zorg is dat het de schijn heeft dat dit onderdeel is van een veel vaker voorkomend fenomeen, waaraan helaas geen aandacht wordt besteed.

In zijn goed gedocumenteerde nieuwste boek maakt emeritus-hoogleraar Ton Derksen melding van te vaak voorkomende gevallen van rechterlijke dwaling, met voor de slachtoffers ernstige gevolgen.

Ik maak me dan ook ernstige zorgen over de in aantal toenemende gevallen van foute rechtsspraak. Een zorg die ik deel met de heer R.M. Brockhus redacteur van de Sociale Databank Nederland. Met deze brief ondersteun ik dan ook tevens de brief die de heer R.M. Brockhus u onlangs heeft doen toekomen:

www.sdnl.nl/pdf/brockhus-aan-mr-silvis-hoge-raad.pdf

In de brief van 15 november 2016, wordt geen melding gemaakt van een geval van rechterlijke **dwaling**, maar geef ik onweerlegbare voorbeelden van door rechters van het Caribisch Gemeenschappelijke Hof van Justitie afgeven van valse beschikkingen. Beschikkingen die alle tot doel hadden een bewezen foute rechter met bewijsbaar de waarheid onrecht aandoende argumenten uit de wind te houden.

Mr. F.J.P. Veenhof, thans als rechter verbonden aan de prestigieuze rechtbank van Haarlem, heeft bijklussend als arbiter in een door mij aangevraagde arbitrageprocedure zich wel van zijn meest foute kant laten zien.

Mr. FJP Veenhof bestond het om een door advocaat van de tegenpartij (mr. R. Diaz) naar hem verstuurde concept akte, **stiekem** als de definitieve akte te beschouwen. Mr. F.J.P. Veenhof **veinsde** van de door mr. Diaz stiekem naar hem toegestuurde concept-akte begrepen te hebben dat partijen met de doorhaling van het woord concept en bij het woord concept geplaatste handtekeningen, in consensus zouden hebben besloten het concept als de definitieve akte te beschouwen.

Mr. Veenhof concludeerde voorts dat omdat bij de enige solvente wederpartij de handtekening van haar gemachtigde (mr. R Diaz) ontbrak, partijen ook zouden hebben besloten de voornaamste wederpartij aan de arbitrage te onttrekken. Het ontbreken van een begeleidende brief waarin partijen dit bizarre besluit onderbouwden was voor mr. F.J.P. Veenhof geen reden om partijen ook maar één enkele vraag ter nadere uitleg te stellen.

Ik streed ten gevolge van deze arbitrale wanpraktijken een bij voorbaat verloren strijd. Want na ontvangst van het eindvonnis bleek dat de enige solvente partij niet aan de arbitrage had deelgenomen en het vonnis dus niet executeerbaar was.

Ik was voor de in zijn eindvonnis door mr. Veenhof toegewezen (sowieso te lage) vorderingen geheel aangewezen op de bereidwilligheid van de wederpartij, die na onttrekking van de enige solvente partij, slechts door enkele onbeduidende niet solvente werkmaatschappijen werd vertegenwoordigd.

Mr. Veenhof had er inmiddels wel voor gezorgd dat de door hem begunstigde partij, de maatschap zonder het aan mij betalen van een vertrekpremie mocht voortzetten. De benoeming van mr. Veenhof als arbiter was met de nodige ernstige strubbelingen gepaard gegaan:

Mr. Diaz had eerder de door mij voorgestelde kandidaten (een oud-president van het Gemeenschappelijk Hof en een oud-rechter van het Gemeenschappelijk Hof die nog steeds veel aanzien genoot) met weinig geloofwaardige argumenten afgewezen. Ik heb, om te garanderen dat sprake zou zijn van absolute arbitrale onpartijdigheid, hierna voorgesteld een in Nederland gevestigde, voor beide partijen onbekende rechter als arbiter te laten benoemen.

Dat zou tevens als voordeel hebben dat beide partijen eerder geneigd zouden zijn de te benoemen arbiter te aanvaarden; immers zonder het wantrouwen waarvan bij een door de wederpartij voor te stellen arbiter veelal sprake was.

Mr. Diaz reageerde op mijn voorstel door de kandidatuur van de door hem voorgestelde mr. F.J.P. Veenhof als voorzitter van de arbitragecommissie door te drukken. Het heeft er dan ook zeer de schijn van dat de deels partijdige, deels foute en merendeels corrupte besluiten die arbiter mr. F.J.P. Veenhof in het arbitrageproces ten gunste van de cliënten van mr. Diaz heeft genomen, een beloning is voor de door mr. Diaz aan hem bewezen diensten.

De sowieso bizarre gang van zaken komt in een interessant licht te staan, indien kennis genomen wordt van het op Curaçao in justitiële kringen algemeen bekend feit dat mr. Diaz in het verleden vanwege **fraude** tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf was veroordeeld.

In een verklaring voor de raad van Toezicht stelt mijn toenmalige raadsman mr. Bonapart dat het niet de bedoeling was geweest dat mr. Diaz het door hem (Bonapart) opgestelde **concept**-contract naar de arbiter zou doorgeleiden. Mr. Diaz zou aldus mr. Bonapart, zich niet aan gemaakte afspraken hebben gehouden. Het is een onloochenbaar feit dat mr. Veenhof voor het door hem geleide arbitrageproces gebruik heeft gemaakt van een concept akte dat alleen al vanwege het slordige aspect (doorhalingen, ontbrekende handtekeningen, deels foute datering) vragen omtrent zijn echtheid had moeten oproepen.

Mr. Veenhof heeft het echter niet nodig gevonden partijen ook maar één enkele vraag naar de echtheid van het slordige concept te stellen. Uit de verklaring van mr. Bonapart blijkt voor geen misverstand vatbaar dat het niet de bedoeling was dat dit concept zou worden gebruikt. Men kan niet ontkennen - er is althans geen logische verklaring voor het tegendeel- dat rechter mr. Veenhof doelbewust heeft samengespannen met een advocaat, aan wiens integriteit mag worden getwijfeld.

De beschreven gang van zaken wordt echter verontrustend wanneer vastgesteld wordt dat nadien negen(!) rechters, mr. Veenhof in twee wrakingsprocedures, vier tuchtrechtelijke procedures, een strafrechtelijke en een civielrechtelijke procedure, de hand boven het hoofd hebben gehouden. Ze deden dit door valselijk te doen voorkomen alsof ik gezien het doorhalen van het woord concept en de handtekeningen bij de doorhaling, vrijwillig akkoord zou zijn gegaan met het uit de procedure weglaten van de voornaamste partij. Tot deze negen rechters reken ik met name mr. E van de Poel, tot recentelijk de President van het Caribisch Hof. Het is immers onder diens toezicht dat dit soort rechterlijke wanpraktijken zich ongestoord hebben kunnen voordoen.

Zijn recente (naar alle schijn vervroegde) vervanging als hofpresident, moet dan ook als een bijdrage aan de verbetering van de rechtszekerheid in dit excentrisch gelegen deel van het Koninkrijk worden beschouwd.

Aan mijn verweer werd hoegenaamd geen aandacht besteed.

In dat verweer verwijs ik:

(1) *naar de opgemelde verklaring van mr. Bonapart*

(2) *naar de door een kantoorgenote van mr. Bonapart en door mij getekende **definitieve** akte die naar mr. Diaz was opgestuurd, met de bedoeling deze na ondertekening naar mr. Bonapart te retourneren. Het was de bedoeling dat mr. Bonapart die deze (definitieve) akte had opgesteld, hem vervolgens naar de arbiter zou doorgeleiden. In deze definitieve akte was geen sprake van een uit de procedure weglaten van de voornaamste wederpartij.*

(3) *naar de naar mr. Veenhof door mr. Bonapart verstuurde begeleidende brief bij de definitieve akte. In deze bij de definitieve akte horende begeleidende brief wordt nadrukkelijk uitgegaan van de deelname van ook de voornaamste wederpartij aan het arbitrageproces.*

(4) *naar het feit dat mr Diaz eerder, in drie aan de arbitrage voorgaande processen getracht heeft de voornaamste wederpartij aan mijn vorderings-mogelijkheid te onttrekken, maar door de attente rechters werd teruggefloten.*

Ik kan geen duidelijker bewijzen van opzet leveren ter onderbouwing van het in samenspraak tussen mr. F.J.P. Veenhof en mr. R. Diaz frauduleus handelen.

Ik ben dan ook zeer benieuwd naar wat de drie rechters in het komende civiele proces in hoger beroep zullen gaan besluiten.

In mijn brief van 15 november diende ik bij u een klacht in tegen plv. rechter mr. P.H. Veling die het, in zijn in bescherming nemen van mr. Veenhof en zijn kompaan mr. Diaz, zodanig bont maakte dat de vergelijking zich opdringt met de rechtsspraak in het naburige Venezuela. Een land dat langzamerhand naar de staat van een mislukte natie koerst.

U hebt mij bericht dat de wettelijke regelingen inzake klachtbehandeling door de Hoge Raad het u niet toestaan klachten in behandeling te nemen over rechters van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie. U heeft mij dan ook verwezen naar het bestuur van het Gemeenschappelijk Hof.

Ik respecteer uw op basis van wettelijke regelingen genomen beslissing, maar neem de vrijheid dit besluit in het kader waarin deze foute zaken zich afspelen, toch te betreuren:

De aan de kaak gestelde feiten zijn immers van dien ernstige aard dat u de ogen niet mag sluiten voor het onrechtmatig handelen van deze rechters die onder de **rechtsmacht van het Koninkrijk der Nederlanden vallen**.

Mijn tegen plv. rechter mr. P.H. Veling gerichte klacht staat niet op zich zelf. Het betreft tevens klachten tegen mr. Veenhof en ACHT andere rechters waaronder recentelijk nog de President van het Caribisch Hof. Het is immers onder diens toezicht dat dit soort rechterlijke wanpraktijken zich ongestoord hebben kunnen voordoen.

Ik moet u bekennen dat ik gezien de opgedane ervaring in een eerste spontane reactie uw verwijzing naar het bestuur van dat Hof als een verwijzing van Pontius naar Pilatus heb opgevat. Ik erken dat hij dat echter niet persé hoeft te zijn. Ik ben dan ook bereid de commissie waar u mij naar verwijst the benefit of the doubt te geven.

Ik merk voorts op dat mijn klachten geen betrekking hebben op een vaag aangetoonde rechterlijke dwaling, of op twijfelende elkaar deels tegensprekende getuigen, op wiens verklaringen geen staat kan worden gemaakt:

Ik bewijs aan de hand van goed onderbouwde bewijsstukken dat rechter mr. F.J.P. Veenhof, als voorzitter van het door hem geleide arbitrageproces, ernstig in de fout is gegaan. Niet alleen door het m.b.t. de concept akte samenspannen met de advocaat van de wederpartij; maar ook door zijn gedurende het gehele arbitrageproces partijdige opstelling, waardoor al zijn besluiten gekenmerkt worden door schaamteloze vooringenomenheid.

Ik verwijs tevens naar het door rechters van het Caribisch Gemeenschappelijke Hof van Justitie in deze zaak stelselmatig afgeven van doelbewust foute beschikkingen. Beschikkingen gebaseerd op foute aannames en met de doelbewuste ontkenning van de betrouwbaarheid van het door mij opgesteld verweer. Deze beschikkingen hadden uitsluitend tot doel de foute rechter mr. F.J.P. Veenhof uit de wind te houden. Ze verzonnen allen ongeloofwaardige alternatieve verklaringen om de authenticiteit van de door mr. Veenhof gebruikte concept-akte te "bewijzen". Een onmogelijke opgave!

Er is dus in het door mij aangekaarte geval bewijsbaar sprake van misleiding door rechters van een klager die zijn vertrouwen in deze rechters had gesteld. Er is in het door mij aangekaarte geval bewijsbaar sprake van gevallen van ondermijning van de rechtszekerheid door rechters.

De door rechters van Het Gemeenschappelijk Hof in deze zaak afgegeven beschikkingen hadden immers als enig doel het uit de wind houden van hun foute collega mr. F.J.P. Veenhof. Deze rechters die deze foute beschikkingen hebben afgegeven hebben allen hun integriteit geschonden, sterker nog, deze aan hun laars gelapt.

Ik heb er begrip voor dat bestaande wetten het u onmogelijk maken zich direct in te laten met deze gang van zaken. Maar het betreft in deze niet alleen zaken die het veraf gelegen deel van het Koninkrijk aangaan. Het betreft het falend handelen van meerdere rechters die onder de rechtsmacht van het Koninkrijk vallen.

De handhaving van de rechtszekerheid brengt dan ook met zich mee dat het niet de bedoeling mag zijn de gewraakte rechtelijke besluiten slechts ter beoordeling te laten aan een commissie bestaande uit leden van het bestuur van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie.

Ik vind, met alle respect, dat het op zijn minst de schijn heeft dat u de ogen sluit voor de juridische ongerechtigheden die zich in het verafgelegen Caribisch deel van het Koninkrijk afspelen; en dit met ontkenning van het feit dat het Nederlandse rechters zijn die daarin de protagonisten zijn.

Het belang van deze zaak reikt dus bewijsbaar verder dan het Gemeenschappelijk Hof van Justitie; het is een zaak waarvan de toetsing in het belang is van de Nederlandse rechtsspraak en de rechtszekerheid waarvan men op grond van de Nederlandse rechtsspraak aanspraak meent te mogen maken.

Ik verzoek u dan ook naar de mogelijkheden uit te zien om toch enige aandacht aan deze onverkwikkelijke zaak te wijden. Want het is onaanvaardbaar dat Nederlandse rechters ongestoord hun integriteit in het Caribisch deel van het Koninkrijk kunnen schenden om vervolgens ongestoord hun carrière in Nederland voort te zetten.

Hoogachtend,

J.M. Eustatia

